

نگاهی به بیانیه ۵۵۰ نفره، برای آزادی شاهرخ زمانی؟!

حمید قربانی

شاهرخ زمانی کارگر فعال و رادیکال همچنان در زندان است و ۱۱ سال و نیم زندان را به جرم دفاع از منافع خویش و همطبقه ای هایش با شکنجه های جسمی و روانی، توهین و تحقیر متأسفانه و با کمال تأسف و غم و درد بسیار، همراه دیگر کارگران رادیکال و ضد استثمار سرمایه داران حریص و پر طمع دولتی و خصوصی از طبقه ی کارگر و... نا علاجانه تحمل می کند. در حدود دو ماه و نیم قبل شاهرخ زمانی را به بهانه های واهی از بند زندانیان سیاسی گوهر دشت به زندانی دیگر- قزل حصار و به بند زندانیان معتاد و داری جرائم مواد مخدری و خطرناک، این قربانیان و تفاله های جامعه سرمایه داری و برای اذیت و آزار و تهدید زندگی اش، مأموران قوه ی بی قضائیه ی دولت تدبیر و امید، مرد همیشه امنیتی و اطلاعاتی با وزیر بی دادگستری عضو کمیته ی مرگ زندانیان سیاسی سال ۱۳۶۷ یعنی مصطفی پور محمدی، حسن روحانی تبعید کردند. شاهرخ زمانی برای اعتراض به این بی حقوقی ها و توهین ها دست به اعتصاب غذا زد. پس از ۴۶ روز با آوردن اش به زندان سابق و به بند زندانیان سیاسی به اعتصاب غذاییش پایان داد. جریانات، سازمانها و احزاب اپوزیسیون بی عمل و اعلامیه ده، دست به کار شده و اعلامیه های رنگ و وارنگ داده شد، که مهمترین بند این نوع اعلامیه ها و بیانیه ها را مثل همیشه و به روال معمول و مألوف، خواستن از اتحادیه های زرد کارگری و سوسیال دمکرات جهانی و کشوری و سازمان های باصطلاح حقوق بشری، برای اعتراض به جمهوری اسلامی جنایتکار را تشکیل می داد.

اما، در این بین اعلامیه ای با امضاء ۵۵۰ نفر بیرون داده شد که از جوانب گوناگونی جالب بوده و هست. من در اینجا نگاه کوتاهی به اسامی امضاء کننده گان (اجتنها) و محتوای اعلامیه انداخته و با مطرح کردن سئوالاتی توجه شما را به خود بیانیه جلب می کنم.

این بیانیه را از راست ترین افراد باصطلاح اپوزیسیون جمهوری سرمایه داری ایران مانند منصور اسانلو که این روزها در رادیوهای آمریکائی برای کارگران اشک تمساح می ریزد و به درستی لقب لخ والسای جنبش طبقه ی کارگر ایرانی به وی داده شده است، خانم سوسن شهبازی، زندانی سابق و اکنون مصاحبه کننده بعنوان فعال حقوق بشری و گاهی موقع در رابطه با کارگران نیز کارهایی می کند با رادیوهای سلطنت طلبان و بویژه (شرکت کننده در جلسه ی پراگ، جلسه ی اتحاد برای دمکراسی در ایران- آلترناتیو سازان امپریالیستی اکنون ساکت شده- با شرکت سلطنت طلبان، ناسیونالیستهای پیروی سیاست های امپریالیسم آمریکا، فریدون احمدی اکثریتی، دبیر سابق دفتر سیاسی حزب کمونیست ایران و خواهان حمله امپریالیسم آمریکا به ایران کنونی آقای عبدالله مهندی، محسن سازگارا یکی از مؤسسين و اساسنامه نویس سپاه پاسداران جمهوری اسلامی دیروز و امروز مسئول کتابخانه ی رئیس جمهور سابق جنایتکار آمریکا جورج دبیلو بوش و...)، آقای سیامک مؤیدزاده، امیر جواهری لنگرودی و علی رسولی مدافعان سوسن شهبازی و بهرام رحمانی گرفته تا چپ های اپوزیسیون مانند امین قضائیی، مهران محبوبی و متأسفانه محمد اشرفی، پروین اشرفی، سوسن بهار، بهروز فراهانی، ساسان دانش و... امضاء نموده اند. این آقایان و خانم های جور واجور، رنگارنگ و طیف وسیع اپوزیسیونی؟ در جایی از بیانیه شان چنین می نویسند: "... بدین وسیله بر لزوم اقدام هر چه سریعتر جهت پایان یافتن اعتصاب غذا و آزادی این فعال کارگری تأکید می کنیم" و بدین طریق و با ندای بلند؟ که "فرشته گان" نیز بشنوند، خواهان آزادی شاهرخ زمانی شده اند. اما، جالب شیوه مبارزه این دوستان برای وادار کردن جمهوری اسلامی جنایتکار، قاتل و شکنجه گر سرمایه داری برای آزادی این فعال کارگری است. اینها در پایان بیانیه کذائی که با گله گذاری از سکوت سازمانهای حقوق بشری یعنی ارگانهای زینت بخش اعمال جنایتکارانه و میلیون میلیون انسانکش دولت های امپریالیستی و برسمیت شناسان مالکیت "مقدس" خصوصی سرمایه داران بر همه چیز و از آنجمله ابزار تولید و نیروی کار طبقه ی کارگر یعنی منبع استثمار طبقه کارگر جهانی و سود سرمایه داران و باعث و بانی وجود پدیده زشت و سرکوبگر و نحس به نام دولت(دولت دستگاه سرکوب طبقه ی حاکمه بر علیه طبقه ی محکوم است- مارکس، لنین) و موجودیت دادن به زندان و شکنجه و مرگ و زجر هستند، شروع کرده اند، چنین می نویسند: " حمایت و همبستگی گسترده ی کارگران از شاهرخ زمانی و نیز رساندن صدای این فعال کارگری به بیرون از دیوارهای زندان تنها راه عملی نجات وی است." هر انسان منصف و نه انقلابی، فعال کارگری و... به این اسامی و این راه و شیوه باصطلاح مبارزه مستتر در این بیانیه مشتعش نگاه کند، الحق می فهمد "از کوزه همان به بیرون تراود که در اوست" چنین شیوه و راهی که نازا و سترون است و هیچ عملی و مبارزه ای را جز پاسیفیسم محض را نشان نمی دهد، واقعاً شایسته این جمع مختلف الاضلاع می باشد. اعلامیه دهنده گان فکر نمی کنند که جامعه صدای شاهرخ زمانی را از خیلی قبل شنیده است. باید به اینها شب بخیر و صبح بخواب گفت. خانم ها و آقایان نویسند و.. این طور نیست. نه اینکه صدای شاهرخ زمانی به بیرون از زندان رسیده است، بلکه آقای کی یمن سردمدار سازمان بین دولتی هم با گوش های پنبه گذاشته اش آنرا شنیده است، اگر کاری انجام نمی گیرد از بی خبری نیست بلکه با باور من، از اینجاست که طبقه ی کارگر نمی داند که چطور؟ و به چه وسیله ای می تواند، این مبارزه را سازمان دهد؟ مبارزه طبقاتی یعنی تنها مبارزه ای که شاهرخ ها را آزاد می کند و رهائی بخش است، سازمان خود را

لازم دارد و راه و شیوه مخصوص بخود را می طلبد. این مبارزه می تواند هر چیزی باشد و اما مبارزه ای نیست که از مدافع سیاست های دولت های امپریالیستی خونمک تا اعضای تشکلات کارگری بتوانند متحدانه آنرا پیش ببرند.

به باور من، برای همین نیز است که باصطلاح دوستان کارگران و دشمنان جمهوری حامی سرمایه داران و جنایتکاران، کمونیست و سوسیالیست و حتی فعال کارگری رادیکال بودن خویش را قلم گرفته اند و خود را چنین توصیف کرده اند: " با گذشت یک ماه از اعتصاب غذای فعال کارگری، شاهرخ زمانی و سکوت نهادهای حقوق بشری، ما جمعی از فعالان سیاسی، روزنامه نگاران و نویسندگان و اعضای تشکلات کارگری؛ (علامت سؤال از من است) وظیفه می دانیم که ضمن جلب حمایت نهادهای جهانی حقوق بشر و فعالان و نهادهای کارگری در هر کجای جهان که هستند و نیز اعلان حمایت از مطالبات برحق شاهرخ زمانی، بدین وسیله بر لزوم اقدام هر چه سریعتر جهت پایان یافتن اعتصاب غذا و آزادی این فعال کارگری تاکید می کنیم. " راستی این اقدام هر چه سریعتر" را چه کسی قرار است انجام دهد؟ جمهوری اسلامی سرمایه داران؟ یا سازمان های حقوق بشر و اتحادیه های کارگری؟ کدامیک؟ و چرا؟

حال که یک ماه و چند روزی از صدور این بیانیه کذائی می گذرد و شاهرخ زمانی نیز هنوز در زندان هست، اعتصاب غذایش البته، با آوردن اش به زندان سابق پایان یافته است، ولی همچنان در زندان می باشد و مورد توهین و تحقیر قرار می گیرد و ... " ... نهادهای جهانی حقوق بشر و فعالان و نهادهای کارگری در هر کجای جهان که هستند " نیز فقط چند تا اطلاعیه دادند و موضوع را مسکوت گذاشتند، سؤال من این است که این "نویسندگان، اعضای تشکلات کارگری و ... " از روز دادن این بیانیه که الان بیش از از یک ماه از انتشار آن سپری شده است، برای آزادی شاهرخ زمانی چه کارهایی کرده اند؟ چه بیان مبارزاتی دارند؟ و چرا روی به جامعه و طبقه کارگر ارائه نمی دهند؟ شاید من دارم عجولانه برخورد می کنم و باید صبر کرد و دید. و اگر فعالان در تلاش شبانه روزی هستند، چرا شاهرخ زمانی و دیگر کارگران زندانی همچنان در پشت میله های زندان می باشند؟ و چه برنامه ای را در دستور دارند؟ برای وادار کردن جمهوری اسلامی برای آزادی شاهرخ زمانی و دیگر کارگران زندانی. آیا با این اسامی که یکی هوادار سیاست های جنایت کارانه امپریالیستی اتحادیه اروپا و بویژه دولت جنگ طلب آمریکاست و دیگری چپ و مدافع منافع کارگران حداقل در حرف اصلا می توان برنامه ی مشترک مبارزاتی ای داشت؟ مشهور است که می گویند هیچ دیوانه ای دو بار انگشت در سوراخ مارستی برای گزیدن نمی کند، ولی من نمی دانم و برای من واقعا این عجیب است، چطور می توان این خانم ها و آقایان این عمل را دو باره انجام می دهند؟ اینان هنوز بدنبال شکلی از همان " همه با هم " دوران پیشا انقلاب ضد امپریالیستی و ضد سلطنتی ۱۳۵۷ در ایران هستند. در صورتی که خودشان به خون غلطیدن انقلابیون و در خون خفه کردن انقلاب را دیده اند و خیلی از اینها، خودشان نیز شکنجه کشیده اند و مزه " همه با هم " را با تحمل سال ها زندان خوب چشیده اند، اعدام رفقاییشان را دیده اند، ولی عبرت نگرفته و همان را در شکل دیگری دارند تکرار می کنند. یعنی این خانم ها و آقایان نمی دانند که جامعه طبقاتی است و اعمال و کردار افراد، گروه های اجتماعی، سازمانها، جریان ها، نام شان، حسن قلی و یا حسین قلی، هر چی باشد را، منافع طبقات متضاد المنافع آنتاگونیستی اجتماعی تعیین می کند؟ نمی شود مرغابی وار زیر آبی زد و سر منافع طبقاتی و تضاد طبقاتی و مبارزه طبقاتی کلاه گذاشت و پلیتیک سرکار استواری زد؟ من به خودم این جرئت را نمی دهم که این آقایان و خانم ها را بیسواد و مارکس نخوان و لنین شناس خطاب کنم، چون می دانم که این طور نیست، ولی با کمال معذرت این فاکت را باید یاد آوری کرد و می کنم " « نیوگ مارکس در این است که او اولین کسی بود که توانست از اینجا نتیجه ای را بدست آورد که تاریخ جهان آن را می آموزد و توانست این نتیجه را بطرز پیگیر تعقیب کند. این نتیجه، آموزش مربوط به مبارزه طبقاتی است. مادام که افراد فرا نگیرند در پس هر یک از جملات، اظهارات و وعده و وعیده ای اخلاقی، دینی، سیاسی و اجتماعی منافع طبقات مختلف را جستجو کنند، در سیاست همواره قربانی سفیهانه فریب و خودفریبی بوده و خواهند بود. طرفدار رفم و اصلاحات تا زمانی که پی نبرند که هر مؤسسه قدیمی، هر اندازه هم بی ریخت و فاسد بنظر آید متکی به قوای طبقه ای از طبقات حکمفرماست، همواره از طرف مدافعین نظم قدیم تحمیق میگردند. و اما برای در هم شکستن مقاومت این طبقات فقط یک وسیله وجود دارد؛ باید در همان جامعه ای که ما را احاطه نموده است آن نیروهایی را پیدا کرد و برای مبارزه تربیت کرد و سازمان داد که میتوانند - و بر حسب موقعیت اجتماعی خود باید - نیرویی را تشکیل بدهند که قادر به انهدام کهن و آوردن نو باشد. « و ای. لنین سه منبع و سه جزء مارکسیسم.

در خاتمه، فقط امیدوارم که برخی از این امضاء کننده گان و نه همه، چون خیلی ها را همان منافع طبقاتی راهنماست، به خود آیند و از این ندانمکاری ها که "از کوه موش می زاید" دست بردارند و راه مبارزه طبقاتی طبقه کارگر بر علیه طبقه ی سرمایه دار را در پیش گیرند و این قدر خودزنی ننمایند، در کنار طبقه کارگر قرار بگیریم و کمک کنیم که تشکلات توده ای طبقاتی اش و بویژه حزب انقلابی مخفی یعنی حزب کمونیست اش، ستاد نبرد طبقاتی اش را ایجاد کند و گر نه بدانیم که نه نامه نوشتن اتحادیه ها و سازمانهای زرد کارگری و نه سازمانهای مدافع مالکیت خصوصی و باصطلاح مدافع حقوق بشر و نه از راست راست تا "چپ چپ" با هم مخلوط شدن و آش در همجوشی را پختن، هیچکدام

نه فشاری به جمهوری اسلامی وارد می کند و نه بطریق اولی مبارزه ای را برای آزادی شاهرخ زمانی ها، رضا شهبابی ها و... را سازمان می دهد، فقط باعث گل آلود کردن آب برای ماهی گرفتن برخی ها شده و فضا را تیر و تارتر می کند و کارگران را متوهمتر و تیغ دشمن را تیزتر می کند، بلکه اگر واقعا خواهان رهایی و آزاد کارگران در بند یعنی عقب نشاندن جمهوری اسلامی دیکتاتور و شکنجه گر و قاتل کارگران و حتی مخالفان بورژوازی هستیم، فقط با در پیش گرفتن یک مبارزه همه جانبه طبقاتی بر علیه طبقه ی سرمایه دار چه داخلی و چه خارجی و دولت های امپریالیستی، سازمان های جهانی اش مانند سازمان جهانی کار و ... و بویژه رژیم ارتجاعی و جانی سرمایه داری اسلامی در ایران است که می تواند چاره کار ما و درمان درد ما کارگران و زحمتکشان چه در زندان و چه بیرون از باصطلاح چارادیواری زندان باشد.

۱۳ ماه مه ۲۰۱۴

این هم لینک اعلامیه این آقایان و خانم ها

<http://www.rahekargar.org/browsf.php?cid=1049&id=471&pgn=>

«بیانیه بین‌المللی پانصد و پنجاه نفر در حمایت از شاهرخ زمانی»

سه‌شنبه ۱۹ فروردین ۱۳۹۳ برابر با ۰۸ آوریل ۲۰۱۴

پانصد و پنجاه نفر از فعالان سیاسی، کارگری و نویسندگان و روزنامه‌نگاران سراسر جهان با صدور بیانیه‌ای خواهان آزادی بی‌قید و شرط شاهرخ زمانی و پایان اعتصاب غذای او شدند. متن این بیانیه که به دو زبان فارسی و انگلیسی انتشار یافته به شرح زیر است.

با گذشت یک ماه از اعتصاب غذای فعال کارگری، شاهرخ زمانی و سکوت نهادهای حقوق بشری، ما جمعی از فعالان سیاسی، روزنامه‌نگاران و نویسندگان و اعضای تشکلهای کارگری وظیفه‌ی خود می‌دانیم که ضمن جلب حمایت نهادهای جهانی حقوق بشر و فعالان و نهادهای کارگری در هر کجای

جهان که هستند و نیز اعلان حمایت از مطالبات برحق شاهرخ زمانی، بدین وسیله بر لزوم اقدام هر چه سریع‌تر جهت پایان یافتن اعتصاب غذا و آزادی این فعال کارگری تاکید می‌کنیم.

شاهرخ زمانی، کارگر و نقاش ساختمان ۴۹ ساله، عضو شورای نمایندگان «کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری» و عضو هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزیین ساختمان، در تاریخ ۱۸ خرداد ۱۳۹۰، در شهر تبریز دستگیر و به وزارت اطلاعات منتقل شد و در تاریخ ۲۷ مردادماه همان سال در دادگاه انقلاب تبریز به اتهام تشکیل گروه‌های مخالف نظام به ۱۰ سال حبس تعزیری و به اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام به یک سال حبس تعزیری محکوم شد.

شاهرخ زمانی در طی دو سال گذشته، در دوران حبس تعزیری خود، تحت شرایط غیرانسانی و طاقت فرسا، حتی از کمترین حقوق انسانی محروم نگه داشته شده است. به علاوه، طی این مدت به چهار زندان فرستاده شده است: زندان‌های یزد، تبریز، گوهردشت و اینک به زندان قزل حصار تبعید شده است. این فعال کارگری از تاریخ ۲۰ اسفندماه در اعتراض به انتقال به زندان قزل حصار، دست به اعتصاب غذا زده است و پس از گذشت یک ماه در شرایط جسمی نامناسبی قرار دارد. با این وجود هیچ کدام از مسئولان زندان و حکومت جمهوری اسلامی به خواست ها و مطالبات شاهرخ زمانی توجهی نشان نداده‌اند.

حمایت و همبستگی گسترده‌ی کارگران از شاهرخ زمانی و نیز رساندن صدای این فعال کارگری به بیرون از دیوارهای زندان تنها راه عملی نجات وی است.

ما امضاکنندگان از خواست ها و مطالبات شاهرخ زمانی حمایت می‌کنیم و خواهان آزادی همه‌ی فعالان کارگری از زندان‌های جمهوری اسلامی ایران هستیم.

تماس با کمپین جهت هماهنگی برای حمایت از شاهرخ زمانی icdahak@gmail.com

sh

The Statement by a Group of Writers, Journalists, Students, Political Activists,
and Labor Activists

Call to Action

Support Shahrokh Zamani

After a month of hunger strike by the worker activist, Shahrokh Zamani, and the silence of the Human Rights organizations, we, a number of political activists, journalists, writers, and members of the workers unions take it as our responsibility to create mass public awareness about Shahrokh Zamani's hunger strike that seriously is threatening his life – and draw the international Human Rights organizations and workers activists' attention to this matter before it becomes too late. Whilst we express our support for Shahrokh Zamani's legitimate demands, we insist on the urgent necessity of ending his hunger strike and demand his immediate release from jail.

Shahrokh Zamani, a 49-year-old worker and painter, a member of The Provisional Board for Reopening of House-Painter Workers' Union and the Follow-up Committee to Set up Free Labour Organizations, was arrested in Tabriz on June 8th 2011 and transferred to Tabriz Intelligence Prison. On August 18th of the same year he was sentenced to a 10 year imprisonment, with the charge of founding opposition groups, and another 1 year for the charge of propaganda against the regime.

Zamani, in the past two years of serving his imprisonment, has been sent to 4 different prisons: first he was exiled to Yazd prison, returned back to Tabriz again, then he was transferred to Rajai Shahr Prison in Karaj, and since March 11th 2014, he has been exiled to Ghezelhesar Prison in Karaj, housing only inmates charged with drug-related crimes. He has been deprived of his fundamental rights and has suffered the harshest and inhumane conditions. Since his transfer to Ghezelhesar Prison, on March 11th 2014, he has been on a hunger strike and now, past a month, he is suffering from critical health conditions. No prison authorities or authorities of the Islamic Regime of Iran have paid any attention to his legitimate demands, yet.

Needless to say that the only option left before us to save Shahrokh Zamani's life, is to call upon you, the labour activists and the human rights defenders to stand with us, be his voice, and forward his message all over the world.

We, the undersigned, support Shahrokh Zamani's demands and call for immediate and unconditional release of Shahrokh Zamani and all other Labour activists from the bloody prisons of the Islamic Regime of Iran.

For more Supports Please Contact: icdahak@gmail.com

امضا کنندگان این بیانیہ عبارتاند از:

مهدی آمیزش

فرخنده آشنا

د . آواره

سهیل آصفی

امیر عباس آنرم وند

رضا آباب

ولی آزادی

علیرضا آدینه

رضا آستانه

شهریار آزادی

عذرا آنری

مهرداد آهنگر

یوسف آبخون

حمیدرضا اسدیان

منصور اسانلو

داریوش ارجمندی

رحیم استخری

امیر اصغری نژاد

کوروش افشارپناه

رسول اصغری

جمشید امیری

پوران اسدی

محمد اخباری

بهنام ابراهيم زاده

نگار اشرفى

مينا اورنگ

رضا امجدى

مژده اورنگ

محمد اشرفى

ودا ايلكا

روشنك اشرفى

كيوان اكوانيان

شيرزاد امينى

امير اميرقلى

كسرى اردشيرى

عليرضا اسكندريون

مريم افشارى

كاوگان ايران

محبوب امراهى

كريم اورمولو

نگار انتخابى

كويستان امينى

هساره ابراهيمى

مريم اسكويى

مريم امانى

مانول اسماعيلى

ناصر اشجاری

سهیلا اکبرپور

ابراهیم احراری خلف

سپهر ابراهیمی

مهرنوش اشترانی

بشیر احسانی

شجاع ابراهیمی

پگاه احمدی

پروین اشرفی

فلامرز احمدی

نسرين احمدی

یاور اعتماد

مریم اکبری

بهداد بردبار

پریسا بورانی

تهمینه بقایی

مهناز باقری

سحرا بهار

سیاوش باغبان

سلیمان بایزیدی

ارژنگ بامشاد

رضا بختیاری

یگانه بهرامی نژاد

کورش بخشنده
سیروس بینا
ناصر برین
فرزاد بیوک وند
هومن باقری
آتوسا بهبودی
بی برگ راهویی
سوسن بهار
کیجی راهویی
مهرداد بران
محمد پور عبدالله
حسین پور سفیر
بابک پاشا جاوید
رزا پرتوانداز
توفیق پیر خضری
هژیر پلاسچی
سیروان پرتونوری
نیما پور یعقوب
میترا پور شجری
مینا پویا
داریوش پویان
کیوان پارسی
علی پیچگاه

مهدای توپچی

دانیل توکلیان

هادی تقی زاده

الیاس ترابی

احسان تیموری

اندیشه ترابی

آلاله تارا

علی ثباتی

محسن ثقفی

بهی جیلانی

سپیده جدیری

ابراهیم جواهری

امیر جواهری لنگرودی

بهروز جاوید تهرانی

عباس جوادی

مهران جنگی مقدم

پرویز جواهری

امیر چمنی

محمد چراغی

رضا چیت ساز

سعید حسن زاده

مژگان حاصلی

حسین حیدری

مهدی حمیدی شفیق

مسعود حسینی

محمدرضا حمیدی

الچین حاتمی

علی حاکمی

صادق حیدری فرد

امیر خرم نژاد

گلناز خواجوی

کیوان خسروزاده

مینا خانلرزاده

هادی خردمندپور

آیدین خلیلی

هیمن خاکی

احد خلیوند

واحد خضری

فاطمه خیرآبادی

محمد خانی

یوسف خیرخواهی

محسن خوشبین

بهروز خباز

حسن دلیریان

کاظم دارآفرین

نوزدر دارابی

سیمین دبیری

اکبر دیلمی

سروش دشتی

پیمان دانا سرشت

مهدی دادگستر

الهام دهقانی

بهمن دشتی

برهان دیوارگر

بهاره دهقان

علی دروازه قاری

امین دین دوست

سامان دوری

بهمن دادگر

ساسان دانش

علی رسولی

فرشید روزبهانی

فرحروز رنگبر

محسن رضوانی

پژمان رحیمی

سونیا راد

سامان رستمی

بهرام روحی آهنگران

پردیس رحمان فر

رژا روشن

نسیم روشنایی

بهنام روغنی

حمید روشن

ارسلان رحیمی

میثم رودکی

سیمین روزگرد

فریبرز رئیس دانا

بهرام رحمانی

مصطفی رحمانی

نجف روحی

رفعت رنجبران لنگرودی

رامی راد

امین راد

هانا رحیمی

آرزو روحی

احسان ریاحی

نقی ریاحی لنگرودی

ستار رحمانی

ایوب رحمانی

مینا زرین

بهرنگ زندی

فیروزه زند

ناصر زراعتی
نریمان زمانزاده
اوژین زردویی
ژاله سهند
عباس سماکار
آخرداد سپاهی
شهاب سربازی
سیاوش سپهر
فریدا سهرابیان
انسپه سلمانی
رویا سیروس
صفار ساعد
مجتبی سالخورده
علیرضا سربازی
سپیده سالار
ساسان سلطانی
حبیب الله سربازی
افسانه سولدوزلو
رضا سپیدرودی
نرگس سربازی
شلیر شبلی
ندا شفیعی
عسگر شیرین بلاقی

توماج شمس

لطيف شوشتری

ساسان شهیازی

مسعود شریفی

محمد رضا شالگونی

خشایار شکری فرد

شهاب شکوهی

منا شکرریز

حمید شیخ علی

بهرام شجاعی

سوسن شهیازی

لیلا شعبانی

آزاده شیرازی

فروغ شریفی

پیام شاکر

رسول شوکتی

بیژن صباغ

حمید صفری زاده

داریوش صالحی

سحر صامت

نسیم صداقت

یدالله صمدی

طاهره صمدی

شوان صمدی
طیب صمدی
یوسف صمدی
فرزانه صلاحی
حاتم صمدی
بختیار صمدی
جواد صبحانی
فرزاد صمیمی
فتاح صبحانی
جلال صفراوغلو
کاوه طاهری
مزدک طوسی
رودابه طاهری
ناصر ظهیری
علی عجمی
پویا عزیزی
آرش عزیزی
احمد عزیزی
کاوه عباسیان
سوگند علیخواه
سعید عبدالمجید
کاوه علیمرادی تنها
فایق عبدالهی پور

رسول عالی نژاد

شکوفه عباسپور

شادیار عمرانی

آزاد عزیزیان

ترزا عباسی

اشرف عبود زاده

غفور عباس نژاد

یاسر عزیزی

ریبوار عبداللهی

حمید علیزاده

اسماعیل عبدی

ابوالحسن عظیمی

ساناز غفوریان

کامبیز غفوری

محمد غزنویان

سیامک غلامی

منصور فتحی

مظهر فتحی

علی اصغر فریدی

فرهاد فردا

سیروس فتحی

نادر فولادی

محمود فاضلیان

میلاذ فخرایی
رزا فرج الهی
الماس فرضی
پرستو فاطمی
بهروز فراهانی
فرامرز رفیعی
جمال قوامی
مسعود قهرمانی
مهناز قزلو
مینا قربانی
امین قضایی
الوار قلی وند
اوکتای قلی وند
رامین قلی وند
شکور قلی وند
فرشته قلی وند
یاشار قلی وند
شهاب قاضی خانی
بهروز کریمی زاده
گلاله کمانگر
آرش کیا
اسماعیل کرم پور
فواد کمانگر

آرش کمانگر

آزاد کریمی

رامین کریمی

فرزام کرباسی

افشین کرمان نسب

علی کلانتری

سیروس کفایی

سوما کاویانی

ریحانه گلی

حمیده گرامی

شیوا گنجی

لیدا گرگیز

اسد گلچینی

طیبه گلی

صیام گنجه‌ای

الهام گردی

شورش لرنستانی

احمد لطفی

تایماز لرنستانی

فاطمه لیلازی

بازش لهراسبی

حسن معارفی پور

مجید امیر علم

صادق مازندرانی

مهرداد مهرپور محمدی

شاهین مدهوش

مریم محسنی

سیامک مویدزاده

سهراب مختاری

جمیله مصدق

عسگر موجود

الهام ملبوسباف

شیوا معبود

ناصر مصلحتی بزاز

عباس محمودی

سیرانوش مرادیان

سیروان منصوری

هاشم محمد نژاد

اکبر معصوم بیگی

پویان مقدسی

روبن مارکاریان

کمال ملکی

علیرضا مرادزاده

عبدالکریم میرفرد

حسین معاونیان

امیر مهرزاد

سعید منصوری

نقی محمودی

امیر مردانی

مهران محبوبی

شایان مشکین قلم

سیاوش مهاد

فردین میرکی

مهرداد مقدسی

ناصر محمدی

مرسده محسنی

سام محمودی سرابی

مجید میرامام

اردلان مقدم قدیمی

لاله محمدی

شیرین موذن زاده

ایران منصوری

نوید مهرآذر

روح الله میرزاخانی

فرشته ناجی حبیب زاده

حمید نصیری فرد

علیرضا نبوی

مادح نظری

شیرین نجفی

رضا نجابت

اقبال نظرگاهی

جلال نادری

آرمان نوریزاد

سیاوش نیشابوری

مجتبی نظری

اردشیر نظری

بهروز ورقعی

مازیار واحدی

داود وفاپی

علی وافی

نوید هادوی

هدی هنریری

جاوید هوتن کیان

هرایر هاکوپیان

امضا کنندگان از دیگر کشورها (ترکیه، آرژانتین، افغانستان، گرجستان، انگلستان، ایالات متحده، مجارستان، اوکراین)

Alex Gordon, former President RMT railworkers' union

, President CODIR Committee for the Defence of the Iranian People's Rights

Alex Callinicos -Professor of European Studies at King's College London. SWP International Secretary and the editor of International Socialism.

Kady Tait, Workers Power

John M. Ferretti, Shop Steward, Transport Workers Union Local 100, Conductor/Towers Division

Eric Josephson, Member, Transport Workers Union Local 100 (retired)

Jason Hicks, Transport Workers Union Local 100 Member, Track Division

Walter Daum, League for the Revolutionary Party

Matt Richardson, League for the Revolutionary Party

David McNally -Professor of Political Science, York University- New Socialist
Group

Seth Rosenberg, member, Transport Workers Union Local 100, Train Operators'
Division

Hüseyin Eltemur

zynضEmel

Tuba Fatmacan

Jülide Yazici

Eda Nahrin

Umutcan Günel

Yaren Sarısaltık

Gülcan Kayhan

Uğur Açar

Mustafa Meydan

Temel Aydemir

Hacpati Kuru

Mert Sever

Alcazım İpler

ztürkضBahar

Zarife Camelan

Baransel Zongor

Sedat Saray

Iger-Erol

Engin Kara

ztürkضMurat

Şahed Dydı

Hüseyin Suzer

İlke Pesli

Meral Gerenç

Yunus Kaya

Musa Ceco

Ertuğan Hoş

Mekın Demir

Kerimcan Kara

Uğur Sever

Hüseyin Günenci

Nülifer Cansu

Burcu Dere

Osman Edem

Gnül Doğan

Rustem Rung

Akıner Salık

Adı Soyadı

Yaşar Gümüş

Aytelan Soyly

Turgut Mutlu

Elif Atman

Burak Cengin

Emre Kara

Adı Soyadı

Yas Dođan

Erdal Bazlout

Aydın İrři

Fırat Hürhan

Burak Kipper

Engin Yılgın

isim soyisim

güneş gümüş

zgür aydın

gölnaz kanber

songöl bulur

ali gül

mevlüt aslan

belgizar kocak

zgür cemal

hüsyin sarısek

sadık topal

veysel dinç

neraykut anıl

harun çakmak

cengiz mendilliođlu

merter titiz

mustafa güler

volkan muyan

tufan kılıç

gkhan kızıl

deniz gündođdu

taner murat

yüksel delice

mehmet polat

hüseyin şimşek

süleyman fakir

ali eren demir

serdal yalđın

enes çetin

kadir gül

zdemiraylin

cem kara

umut çetin

şahin beктаş

göl gkbulut
zeynel azancı
aysel kaya
gkçe şentürk
yahya bolat
kübura cin
çağla ezgi yıldız
ezgi yılmaz
arda berk tanrısever
yusuf tuna koç
kadir kalem
caner feyza
umut taylan
ali niyazi erden
deniz can taştekin
erencan doğan
derya aslan
devran kızıl
hasan durukan
haydar karayüncü
nazım alkaya
zarşlanaslı
çelik kaya

devrim sezar
ali yılmaz
erdem şimşek
begüm konmaz
eylül deniz
mahmut kahraman
zeynep şirin
mahmut toraman
ahmet bulut
zkseözge  
fevzi türkyılmaz
hüseyin esentürk
inan gündoğdu
ztaş suphi
çağdaş aktezer
seval kaya
ufuk kızılboğa
yusuf şahbudak
müge esen delen

Juan Marino, TPR movement, Argentina

Lionel Zivals, TPR, Argentina

Giorgi Bayjajze

Ikolashvili Ninon

Jana Jintradze.

Lasha Gabynia.

Jaba Chxaidze

Deniz Pakhomovi.

Ako Kylymbgashnili.

Erosi Chkadya.

Viliya Rachkova

Denis Gaydok

Vilia Rachkova

emre baser

emrah Basil

erol soğancı (workers leader)

derya koca,

caner soykk

ضیاء موسوی (افغانستان)

نهادهای و تشکلهای امضاکننده

جمعیت الغای کار کودکان در ایران

رادیو صدای زن

ایران تریبون

اتحادیه حمل و نقل هوایی ترکیه

برنامه کارخانه مجله کارگری رادیو ندا

سایت سیاسی خبری خاوران

سازمان پناهجو

کمیته حمایت از شاهرخ زمانی

کمیته بین المللی حمایت از حقوق کارگران - داحک